

[Duetoft]

hr. Dohrmann, at beskæftige sig med fremtiden end at blive ved med at rode rundt i fortidens synder.

Kofod-Svendsen (KrF):

Det er også hr. Dohrmann, der får mig op på talerstolen. Jeg vil over for hr. Dohrmann gerne understrege to væsentlige principper for mit parti. For det første ønsker vi ikke at feje noget ind under gulvtæppet. For det andet ønsker vi heller ikke at fælde en dom her og nu. Derfor ønsker vi at understrege, som det siges i forslaget om motiveret dagsorden, at nu skal der foretages en undersøgelse. Vi har et udvalg, der nu på baggrund af redegørelser skal vurdere og indstille, hvordan en ansvarsplacering vil kunne gennemføres. Dette er ikke identisk med at feje ind under gulvtæppet, tværtimod: tingene tages virkelig alvorligt og seriøst i denne dagsorden.

Formanden:

Jeg tror, der var nogle, der ikke hørte, at jeg bad om mere ro i salen før.

Lenger (VS):

Jeg skal ikke gå ind i en polemik med hr. Dohrmann, men jeg vil godt præcisere, at udtrykket pøbeljustits, som jeg anvendte, ikke var om rigsretten, men var om hr. Dohrmann.

Vi havde egentlig foretrukket en anden udformning af det dagsordensforslag, som skulle vedtages, end den, som hr. Bjørn Elmquist har foreslået. Vi havde foretrukket, som også fru Ebba Strange var inde på i sit første indlæg, en egentlig parlamentarisk kommission, men vi vil godt stemme for det forslag, som hr. Bjørn Elmquist har stillet. Dog er der et enkelt spørgsmål, som vi vil have belyst, og jeg vil gerne bede hr. Bjørn Elmquist om at besvare et enkelt spørgsmål.

Jeg var i mit forrige indlæg inde på spørgsmålet om det, der fandt sted i 1977, hvor der pludselig blev oprettet en indtægtskonto på finansloven, en konto for indtægter, renteindtægter af uhjemlede udbetalinger, som et eksempel på noget, der skal drages frem også i de undersøgelser, der skal foregå. Det spørgsmål, jeg gerne vil stille til hr. Bjørn Elmquist, er, om dagsordenen skal opfattes sådan, at nu skal udvalget for forretningsordenen undersøge denne sag ved -

som enhver anklagemyndighed skal i de sager, den bedømmer, men sjældent gør - at fremdrage både belastende og formildende omstændigheder. Det er for os meget vigtigt, fordi vi ikke som fremskridtspartiet i denne sag ønsker bare at stille nogle op ad muren for enhver pris. Vi ønsker i forbindelse med dagsordens ord om placering af ansvaret en vurdering af, hvad der taler til gunst og hvad der taler til ugunst for den enkelte. Begge dele er lige vægtige i denne situation, og derfor nævnte jeg i mit forrige indlæg den omstændighed, at folketinget blev orienteret om disse forhold i 1977 - ganske vist overmåde indirekte, men det blev orienteret - og at der er optaget en konto på finansloven, som noget, der må betyde en hel del for placeringen af ansvaret. Det vil jeg gerne bede om hr. Bjørn Elmquists udlægning af, og hvis han kommer med en udlægning, som er tilfredsstillende, kan vi tilslutte os dette forslag om motiveret dagsorden.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg kan hurtigt besvare hr. Lengers spørgsmål ved at henholde mig til det svar, jeg før gav hr. Ole Espersen fra socialdemokratiet, nemlig at meningen med dette er, at udvalget for forretningsordenen skal stå frit i henseende til det materiale, man vil benytte sig af. Man kan også hente ekspertise og få gode råd udefra. Jeg mener derfor, jeg alt i alt må konkludere, at vi her i folketingsalen ikke skal prøve at give et helt præcist - et begrænset måske - mandat til udvalget for forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som sædvanlig, når vi prøver at formulere en dagsorden, der tilfredsstillende mange, kommer vi ind i fortolkningsproblemer.

Jeg vil gerne i anledning af det, der er sagt fra socialdemokratiets side, for mit vedkommende understrege, at jeg læser denne dagsorden sådan, at der bestemt ikke ved en vedtagelse af den i folketinget på forhånd er taget stilling til, om nogen skulle være skyldig. Det vil jeg gerne have sagt.

Må jeg derefter stille et spørgsmål til arbejdsministeren. Arbejdsministeren har valgt